

Haandværk; men det forekommer mig rigtig nok, at Alt, hvad der fra den Side er blevet anført for at gjøre ny Prøve, naar 1862 er kommet, er saa aldeles blottet for alle Grunde, at det kun kan gjendrivnes ved at forkastes.

Tscherning: Det er atter Duelighedsprøven, som vi her møde, det er det besynderligste Kredslob, denne Prøvehistorie har gjort under denne Sags Forhandlinger. I Begyndelsen viste man bort enhver Tale om, at det dog egentlig var en Mesterprøve, man vilde opretholde; man vilde have en let, lille, nærmest Svendeprove, hvorigjennem Folk saa kunde blive Mestere, og nu ender man i den 11te Time, i det yderste Dieblif, hvor man skulde troe, at Spørgsmaal af den Art maatte have fundet deres endelige Afgjørelse, med dog at ville have en Mesterprøve, og, naar vi følge de ærede Forslagsstilleres Navne heelt igjennem i alle de Forslag, de have stillet, saa gaae de løs paa intet Mindre end at haandhave Kjøbstadsretten igjennem Haandværk og Næring ligeoverfor Landet og fri Næring, saa meget som det paa nogen Maade kunde lade sig gjøre, efter hvad der er foregaaet her i Salen. Det er ganske vist, at, dersom det Underændringsforslag, der ligger for, bliver antaget, saa er Sagen i saa Henseende forsaavidt bedre, som den da kommer til at see mere forunderlig ud — og derfor skulde jeg ogsaa, naar jeg skulde fordømmes til at stemme for Forslaget til § 15, stemme derfor, efterat Underændringsforslaget var antaget, for at vi saa kunde stemme imod vor egen, bedre og fornuftigere Overveelse. Vi ville efter dette Underændringsforslag overlade til Kjøbstaderne selv at afgjøre, om de ville have, at Svendene skulle kunne blive Mestere uden et Mestestykke, eller om de ville have, at Svendene skulle kunne blive Mestere ved at kjøbe det efter den nye saakaldte Næringslov, som egentlig ikke er Andet end en Handel med Næringer. Vi gaae nu i Diebliffet fra et bundet Prøvenæringsystem til et saa frit, som det kan blive ved en Handel; Regjeringen, Communerne slaae Boutikker op og sætte visse Priser, hvorfor jeg kan kjøbe mig en Næring — jeg siger ikke, at det er godt, men det er be-

dre end det Slette, og det Slette, det er netop det, vi have. Hvilken er Hovedgrunden? Saavidt jeg har hørt — og jeg har ogsaa hørt det af den bedste Mund, som taler for denne Sag — saa har det været for at give en Tilfredsstillelse til den Deel af det danske Folk, som har begjæret 10 Gange saa Meget, som de faae, men som have den Godmodighed at være tilfredse, fordi de dog tilsyneladende faae Noget. Jeg nægter slet ikke, at denne Grund har en vis Betydning, men den har ikke en saa stor Betydning, at den kan bringe os til at foreslaae Regjeringen at gaae ind paa noget saa Forunderligt, som det vilde komme til at blive, dersom man gik ind paa det, som her er foreslaaet. Jeg maa i Forbigaaende sige, at det forekommer mig, at den ærede Dødsfører, naar han tilraader Thinget sin Overgangstilstand og henviser til det Forslag, han desangaaende har stillet, har været den skarpeste Kritiker endnu imod Forslaget. Han siger nemlig: Jeg skal skaffe de Herrer en Overgangstilstand; de ere ikke fornøiede med den Overgangstilstand, som ligger i, at Laugene indtil 1862 kunne bestaae uhindrede og urørte i fri Virksomhed og lidt efter lidt komme ud af deres nuværende Tilstand, for at gaae over til en anden. Nei, jeg skal inden den Tid skaffe dem en Mellemtilstand derved, at Svendene fra 1860 at regne faae Lov til at blive Mestere uden Mesterprøve. Men nu spørger jeg de ærede Forslagsstillere: Er ikke det, de ville naae, netop at forhindre Svendene fra med stor Lethed at kunne blive Mestere? Der er jo intet Spørgsmaal om, at af alle de Grunde, som ansøres imod at gaae over til et friere System, er den væsentligste den, som ansøres af de nuværende Mestere i deres personlige Selvsforvar; men heller ikke i Andet, ikke for Industriens Skyld, ikke for Udviklingens Skyld, men for hvad man kalder det Conservative, det vil sige, bevare for mig det Gode, som jeg har, og forhindre en Anden fra at faae det. Jeg skal ikke have Noget imod ogsaa at indrømme denne Grund sin Berettigelse, men vi skulle vel lægge Mærke til, at det, som kan vindes fra nu af til 1862, det er, at de nuværende Mestere, de, som inden den Tid igjennem Mesterprøven stille